

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.
Bài 49 - Điều trước hết cần phải làm cho sự sống đời đời.

Ma-thi-ơ 6:25-34: **Vậy nên ta phán cùng các người rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Và lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào: chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các người, dấu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.**

Kể từ khi loài người bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen, sự phán xét của Đức Chúa Trời đã ứng nghiệm trên loài người cho đến tận ngày nay, đó là: **Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trợn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.** (Sáng thế ký 3:17-19).

Loài người kể từ khi A-đam phạm tội và bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen đã không để ý đến việc làm thế nào để có thể làm hoà lại với Đức Chúa Trời và người ta cũng không để ý đến sự sống của linh hồn mình và người ta cũng không còn nhớ đến nó nữa, nhưng làm mọi sự để thoả mãn nhu cầu của xác thịt mình.

Khi Đức Chúa Trời đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và đem họ vào trong đồng vắng và tại nơi chân núi Si-na-i, dân Y-sơ-ra-ên đã được nghe tiếng của Đức Giê-hô-va từ trên trời cao phán xuống và họ đã nhận được luật pháp của Ngài qua Môi-se và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với họ rằng: **Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh đặng nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.** (Phục truyền luật lệ ký 30:15-20)

Khi dân Y-sơ-ra-ên được nghe các mạng lệnh này, lòng của họ chưa hề ý thức được ý nghĩa của sự sống mà Đức Giê-hô-va đã phán với họ, vì trải qua nhiều đời, người ta chẳng hề nói đến hoặc là được nghe về sự sống của linh hồn con người, nhưng chỉ nói đến sự sống và cuộc sống của xác thịt mà thôi, vì thế cho nên khi nghe Đức Giê-hô-va phán về việc chọn sự sống và được sống, họ đã in trí rằng đó là cuộc sống phước hạnh mà họ đã từng mơ ước trải nhiều đời, khi họ còn làm tội mọi trong xứ Ê-díp-tô.

Trong cuộc sống thuộc thế, khi người ta thêm khát điều gì thì những điều đó sẽ là trung tâm điểm của mọi sự suy nghĩ, mơ ước ở trong lòng và trong trí họ và chính vì sự in trí đó mà người ta có thể bỏ qua tất cả những sự khác nhưng tập trung vào những từ mà tai người ta được nghe liên quan đến hoặc nghe tựa như vậy và điều này vẫn đang cai trị trong tư tưởng của loài người cho đến tận ngày nay, đó là người ta

lợi dụng sự in trí này mà sản xuất nhiều sản phẩm giả mạo mang những tên tựa như, giống như về hình ảnh, màu sắc và ngôn ngữ được in, được viết, được khắc trên bao bì của những sản phẩm giả mạo để đánh lừa những người vì quá in trí vào những tên tuổi, mẫu, mã hàng hoá có chất lượng tốt, được nhiều người tin nhiệm mà người ta đã được nghe tới và người ta chỉ có thể nhận ra khi họ đã trả tiền mua về và đã sử dụng chúng.

Khi người ta lâm vào những hoàn cảnh khó khăn, lòng người ta bối rối, thì bấy giờ trí tuệ của họ sẽ kém minh mẫn, dù được thấy những hình ảnh thông báo, hoặc được nghe những sự khuyên răn, thì người ta cũng không tập trung tâm trí để suy gẫm mà nhận biết rõ ý nghĩa của những sự đó, ấy là bởi vì tâm trí (lòng của người ta) đã rơi vào sự khủng hoảng, sự quẫn trí, sự quá lo lắng nên không thể hiểu được những sự đó, như Lời Chúa có chép:

Thi-Thiên 73:20-22: **Hỡi Chúa, người ta khinh để chiêm bao khi tỉnh thức thế nào, Chúa khi tỉnh thức cũng sẽ khinh để hình dạng chúng nó thế ấy. Khi lòng tôi chua xót, và dạ tôi xôn xao, thì bấy giờ tôi ở ngu muội, chẳng hiểu biết gì; Trước mặt Chúa tôi ở khác nào một thú vật vậy.**

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã dùng Môi-se truyền đạt lại cho họ được nghe cách rõ ràng về ý muốn của Ngài cùng những sự Ngài sẽ làm cho họ và những sự họ phải làm theo các mạng lệnh của Ngài, hầu cho những sự mà Ngài đã hứa cho họ sẽ được ứng nghiệm.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-8: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cóp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên. Môi-se đến đòi các trưởng lão trong dân sự, thuật cùng họ mọi lời Đức Giê-hô-va đã dặn mình nói lại. Cả dân sự đồng thanh đáp rằng: Chúng tôi xin làm mọi việc Đức Giê-hô-va đã phán dặn. Môi-se bèn thuật lại lời của dân sự cùng Đức Giê-hô-va.**

Phục truyền luật lệ ký 11:1-32: **Người phải kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và hằng gìn giữ điều Ngài truyền người phải gìn giữ, tức là luật lệ, mạng lệnh, và điều răn của Ngài. Ngày nay, các người hãy nhìn biết (vì ta không nói cùng con trẻ các người, bởi chúng nó chẳng biết chi, và cũng chẳng thấy chi) những lời răn dạy của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, sự oai nghiêm Ngài, cánh tay quyền năng giơ thẳng ra của Ngài, những phép lạ và công việc Ngài làm ra giữa xứ Ê-díp-tô mà hại Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và toàn xứ người. Hãy nhận biết điều Ngài làm cho đạo binh Ê-díp-tô, ngựa và xe Ê-díp-tô, trong khi chúng đuổi theo các người, bị Đức Giê-hô-va lấp nước Biển đỏ lại, và hủy diệt chúng nó đến ngày nay; việc Ngài đã làm cho các người trong đồng vắng cho đến khi tới chốn nầy; và cũng hãy nhận biết điều Ngài làm cho Đa-than, A-bi-ram, con trai Ê-li-áp, cháu Ru-bên, khi đất tại giữa cả Y-sơ-ra-ên hả miệng nuốt hai người, gia quyến, luôn với trại và mọi vật chi theo họ. Vì tận mắt các người đã thấy hết thấy những việc lớn mà Đức Giê-hô-va đã làm. Vậy, phải gìn giữ hết thấy điều răn mà ta truyền cho các người ngày nay, để các người được mạnh mẽ, vào nhận lấy xứ mà mình sẽ chiếm được, hầu cho các người sống lâu ngày trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các người và cho dòng dõi của họ, tức là xứ đơm sữa và mật. Vì xứ người sẽ vào nhận lấy chẳng phải như xứ Ê-díp-tô, là nơi mình đã ra khỏi; tại nơi ấy người gieo mạ và phải nhờ lấy chân mình mà tưới, như một vườn rau cỏ; nhưng xứ các người sẽ đi vào nhận lấy đó, là một xứ có núi và trũng, nhờ mưa trời mà được thấm tưới. Ấy là một xứ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người săn sóc, mắt Ngài hằng đoái xem nó từ đầu năm đến cuối. Vậy, nếu các người chăm chỉ nghe các điều răn ta truyền cho các người ngày nay, hết lòng, hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và phục sự Ngài, thì ta sẽ cho mưa mùa thu và mưa mùa xuân xuống thuận thì tại trong xứ các người; người sẽ thu góp ngũ cốc, rượu, và dầu của người. Ta cũng sẽ khiến đồng ruộng người sanh cỏ cho súc vật người; người sẽ ăn và được no nê. Các người khá cẩn thận, kẻo lòng mình bị dụ dỗ, xây bỏ Chúa, mà hầu việc các thần khác, và quỳ lạy trước mặt chúng nó chẳng; e cơn thịnh nộ của Đức**

Giê-hô-va sẽ phùng lên cùng các người, Ngài đóng các tầng trời lại, nên nổi chẳng có mưa nữa, đất không sanh sản: như vậy, các người sẽ vội chết mất trong xứ tốt tươi này, là xứ mà Đức Giê-hô-va ban cho các người. Vậy, hãy cất để trong lòng và trong trí mình những lời ta nói cùng các người, đeo nó như một dấu nơi tay, như một ấn chỉ giữa hai con mắt. Hãy dạy nó lại cho con cái mình, nói đến hoặc khi người ngồi ở trong nhà hay là đi đường, hoặc khi người nằm hay là khi trời dậy. Cũng phải ghi các lời ấy trên cột nhà và trên cửa mình, hầu cho những ngày của các người và của con cái các người được nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các người, y như những ngày của trời ở trên đất. Vì nhược bằng các người cẩn thận gìn giữ hết thủy điều răn này mà ta truyền cho các người phải làm lấy, kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, đi theo các đạo Ngài, và trứu mến Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ đuổi những dân tộc này ra khỏi trước mặt các người, khiến các người thắng được dân tộc lớn và mạnh hơn mình. Phàm nơi nào bàn chân các người sẽ đạp đến, đều thuộc về các người. Giới hạn các người sẽ chạy từ đồng vắng tới Li-ban, từ sông Ó-phơ-rát đến biển tây. Chẳng ai đứng nổi được trước mặt các người; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người sẽ rải sự kinh khủng và sợ hãi trong khắp xứ các người sẽ đạp chân lên, y như Ngài đã phán. Kia, ngày nay ta đặt trước mặt các người sự phước lành và sự rửa sả: sự phước lành, nếu các người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, mà ta truyền cho ngày nay; sự rửa sả, nếu các người không nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, nhưng xây bỏ đường ta chỉ cho ngày nay, đặng đi theo các thần khác mà các người không hề biết. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người khiến người vào xứ đặng nhận lấy, thì phải rao sự chúc lành trên núi Ga-ri-xim, và sự chúc dữ trên núi Ê-banh. Hai núi này há chẳng phải ở bên kia sông Giô-đanh, qua khỏi đường tây, tại đất dân Ca-na-an ở trong đồng ruộng, đối ngang Ghinh-ganh, gần những cây dẻ bộp của Mô-rê sao? Vì các người sẽ đi ngang qua sông Giô-đanh, đặng vào nhận lấy xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người ban cho; các người sẽ lấy xứ làm sản nghiệp và ở tại đó. Vậy, phải cẩn thận làm theo hết thủy những luật lệ và mạng lệnh mà ngày nay ta đặt trước mặt các người.

Câu 26 đến câu 28 chép: **Kia, ngày nay ta đặt trước mặt các người sự phước lành và sự rửa sả: sự phước lành, nếu các người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, mà ta truyền cho ngày nay; sự rửa sả, nếu các người không nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, nhưng xây bỏ đường ta chỉ cho ngày nay, đặng đi theo các thần khác mà các người không hề biết.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁶ **Behold**^{H7200}, I set^{H5414} before^{H6440} you this day^{H3117} a blessing^{H1293} and a curse^{H7045}; ²⁷ **A blessing**^{H1293}, if^{H834} ye obey^{H8085} the commandments^{H4687} of the LORD^{H3068} your God^{H430}, which^{H834} I command^{H6680} you this day^{H3117}: ²⁸ **And a curse**^{H7045}, if^{H518} ye will not obey^{H8085} the commandments^{H4687} of the LORD^{H3068} your God^{H430}, but turn^{H5493} aside out of the way^{H1870} which^{H834} I command^{H6680} you this day^{H3117}, to go^{H3212} after^{H310} other^{H312} gods^{H430}, which^{H834} ye have not known^{H3045}.

Chữ ngày nay được chép trong câu 26 trên, đó là chữ **this day**^{H3117} (trong tiếng Anh-English) và là chữ **יּוֹמְךָ**- **yowm**, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Một khoảng thời gian được định rõ, được xác định cho một giới hạn thời đại, biên niên kỷ, liên tục không ngừng, không suy suyển, không thay đổi, không hư hỏng;*

Căn cứ vào Lời của Đức Chúa Trời đã phán khi Ngài nhậm của lễ thiêu của Nô-ê sau cơn nước lụt rằng: **Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.** (Sáng thế ký 8:22) thì Ngày mà Đức Chúa Trời ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, trong đó có luật pháp của sự sống, luật pháp của sự phước hạnh và sự rửa sả chính là sự công bố luật pháp của Đức Chúa Trời (**mùa gieo giống cùng mùa gặt hái**) cho loài người trên đất này sẽ vẫn còn được thực thi và sự phán xét công bình của luật pháp (**lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm**) sẽ vẫn còn cai trị trên trái đất này (**chẳng bao giờ tuyệt được**).

Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Ngày nay Ta đặt trước mặt các người sự phước lành và sự rửa sả**, nghĩa là Đức Chúa Trời hằng còn thì mọi Lời của Ngài đã phán ra cũng hằng còn với Ngài trải muôn đời, từ thế hệ này trải tiếp tới thế hệ kia, không hề thay đổi.

Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người khiến người vào xứ đặng nhận lấy, thì phải rao sự chúc lành trên núi Ga-ri-xim, và sự chúc dữ trên núi Ê-banh. Hai núi này há chẳng phải ở bên kia sông Giô-đanh, qua khỏi đường tây, tại đất dân Ca-na-an ở trong đồng ruộng, đối ngang Ghinh-ganh, gần những cây dẻ bộp của Mô-rê sao? Vì các người sẽ đi ngang qua sông Giô-đanh, đặng vào nhận lấy xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người ban cho; các người sẽ lấy xứ làm sản nghiệp và ở tại đó. Vậy, phải cẩn thận làm theo hết thảy những luật lệ và mạng lệnh mà ngày nay ta đặt trước mặt các người.**

Tên của hai núi **Ga-ri-sim** và **Ê-banh** là bóng về hai hạng người trong dân Y-sơ-ra-ên. **Ga-ri-sim** mang ý nghĩa về những người đã được Đức Giê-hô-va cứu chuộc ra khỏi xứ Ê-díp-tô và được trở thành tuyền dân của Ngài (**Ga-ri-sim** trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là được *cắt rời ra, được cứu vớt ra, được tách rời ra*). **Ê-banh** mang ý nghĩa về hạng người không có lòng kính sợ Đức Giê-hô-va, không yêu mến, không vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. **Ê-banh** trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là *trọc đầu, không có tóc, trơ trụi, lộ liễu, không được che đậy*.

Con đường dân Y-sơ-ra-ên phải trải qua kể từ sau khi đã vượt qua Giô-đanh để vào chiếm lấy xứ Ca-na-an mà trung tâm của xứ Ca-na-an là thành Giê-bu (thuộc dân Giê-bu-sít, con cháu của Ca-na-an, cháu của Nô-ê) được xây dựng khoảng 2100 năm B.C. (Sau này Đa-vít đánh dân Giê-bu-sít và chiếm được thành và đổi tên thành **Giê-bu** là thành Đa-vít và tiếp theo sau đó đổi thành **Giê-ru-sa-lem**).

Đường hành quân của dân Y-sơ-ra-ên từ Giô-đanh rồi sau khi đánh và phá huỷ thành Giê-ri-cô thì phải tiến qua con đường tới thành Si-chem, là một thành nằm giữa hai núi Ê-banh và Ga-ri-xim. Si-chem trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là *cái cổ*, giữa hai vai mà hai núi **Ga-ri-xim** và núi **Ê-banh** như là hai bờ vai của cái cổ **Si-chem** vậy.

Đức Chúa Trời muốn chính môi miệng của dân Y-sơ-ra-ên phải thi hành việc công bố các mạng lệnh của luật pháp mà họ đã nhận được tại núi Si-na-i, hầu cho các mạng lệnh đó một khi đã được rao ra, được công bố ra, nghĩa là đã được gieo vào lòng đất, rót vào tai của các chi phái Y-sơ-ra-ên, thì các lời đó sẽ làm một dấu ấn nhắc nhở người ta phải cẩn thận ghi nhớ và làm các mạng lệnh cùng các điều răn trong luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Nhưng như Giô-suê đã nói với dân Y-sơ-ra-ên trước khi người qua đời rằng: **Vậy bây giờ, hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và phục sự Ngài cách thành tâm và trung tín; hãy bỏ xa các thần mà tổ phụ các người hầu việc bên kia sông, và tại xứ Ê-díp-tô; phải phục sự Đức Giê-hô-va. Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va. Dân sự bèn đáp rằng: Chúng tôi quyết hẳn không lia bỏ Đức Giê-hô-va mà hầu việc các thần khác! Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời chúng tôi; ấy chính Ngài đã đem chúng tôi và tổ phụ chúng tôi lên khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ; Ngài đã làm trước mặt chúng tôi những phép lạ này, và phù hộ chúng tôi, hoặc trọn dọc đường đi, hoặc trong các dân mà chúng tôi trải qua. Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt chúng tôi các dân tộc và dân A-mô-rít vốn ở trong xứ; vì vậy, chúng tôi cũng sẽ phục sự Đức Giê-hô-va, bởi Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi. Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các người không đủ sức phục sự Đức Giê-hô-va, vì là Đức Chúa Trời thánh, Đức Chúa Trời kỳ tà, Ngài chẳng tha sự trái mạng và tội lỗi của các người. Nếu các người bỏ Đức Giê-hô-va, đi hầu việc các thần ngoại bang, thì Ngài sẽ trở lòng giáng họa cho các người sau khi đã làm ơn cho các người. Dân sự bèn nói cùng Giô-suê rằng: Không đâu; vì chúng tôi sẽ phục sự Đức Giê-hô-va. Vậy, Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các người làm chứng lấy cho mình rằng chính các người đã chọn Đức Giê-hô-va để phục sự Ngài. Dân sự đáp rằng: Chúng tôi làm chứng về điều đó. Vậy bây giờ, hãy cắt các thần ngoại bang khỏi giữa các người đi, hãy xây lòng về cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên. Dân sự đáp cùng Giô-suê rằng: Chúng tôi sẽ phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và nghe theo tiếng Ngài. Như vậy, trong ngày đó Giô-suê lập giao ước cùng dân sự, và truyền cho họ một luật pháp và điều răn tại Si-chem. Đoạn, Giô-suê chép các lời này trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời. Kế đó, người lấy một hòn đá lớn dựng tại đó ở dưới cây dẻ bộp gần nơi thánh của Đức Giê-hô-va. Rồi Giô-suê nói cùng cả dân sự rằng: Kìa, hòn**

đá này sẽ dùng làm chứng cho chúng ta; vì nó có nghe mọi lời Đức Giê-hô-va đã phán cùng chúng ta; nó dùng làm chứng cho các người, e các người bỏ Đức Chúa Trời mình chẳng. Đoạn, Giô-suê cho dân sự trở về, ai nấy đều về trong sản nghiệp mình. Sau các việc ấy, Giô-suê, con trai Nun, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, qua đời, tuổi được một trăm mười. (Giô-suê 24:14-29)

Đức Chúa Trời muốn chính dân Y-sơ-ra-ên công bố các mạng lệnh của luật pháp mà Ngài đã ban cho họ để họ luôn ghi nhớ, đặc biệt là luật pháp của sự phước hạnh và sự rửa sả, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rằng, khi họ đã chiếm được xứ Ca-na-an rồi, thì vì lợi ích của xác thịt mình mà người ta sẽ lo xây dựng cơ nghiệp cho xác thịt mình mà bỏ qua việc vâng giữ và làm theo luật pháp của Ngài. Nếu người ta bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời thì sớm hay muộn thì người ta sẽ phạm tội lia bỏ Đức Chúa Trời và số phận của họ cũng sẽ giống như số phận của bảy sắc dân mà Đức Chúa Trời đã phó cho dân Y-sơ-ra-ên huỷ diệt vậy.

Sự phước hạnh và sự rửa sả là luật pháp dành cho xác thịt và ảnh hưởng trực tiếp đến cuộc sống của xác thịt loài người, nhưng nếu loài người không được giải cứu ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết thì những sự mà người ta gọi là sự phước hạnh đó cũng trở thành cái bẫy của sự chết vậy.

Ê-sai 5:1-25: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà nầy, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà nầy, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời nầy: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, há miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng dũi xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đang pha các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phừng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rung động: xác chết chúng nó như phân ngang ngựa giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra.

Câu 12 chép: **Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài.**

Từ những thầy tế lễ đến những người dạy luật pháp trong dân Y-sơ-ra-ên đã giữ những thủ tục của sự dâng tế lễ và thờ phượng mà bỏ qua điều chính yếu đó là dạy luật pháp của Đức Giê-hô-va cho dân sự của Ngài, vậy nên hậu quả của việc dân sự không nhận biết luật pháp của Đức Chúa Trời mình thì tội lỗi sẽ gia thêm và người ta bị ma quỷ bắt làm tội mọi cho tội lỗi và sự chết.

Câu 13 và 14 chép tiếp: **Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó.**

Chữ **chẳng thiết** chép trong câu 12 đó, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *không để ý, không quan tâm, không xem xét đến, không tôn trọng;*

Công việc của Đức Giê-hô-va đã được bày tỏ rất rõ ràng trong ngày Ngài ban luật pháp công bình của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i vào năm 1444 B.C., đó là: **Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.**

Chữ **sống** được chép trong mạng lệnh này, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *sự sống được phục hồi, sống mạnh mẽ, sống thành công, sống thịnh vượng, sự sống đời đời.*

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã biết rằng họ đã không để ý tới sự sống của linh hồn mình nhưng chỉ nghĩ đến một xứ mà họ được tự do sống mà không phải làm tội mọi cho xứ Ê-díp-tô mà thôi. Dân Y-sơ-ra-ên (cũng như loài người trên thế gian này đều đã không nhận biết rằng, vì tội lỗi của A-đam mà loài người hết thảy đã bị bán cho tội lỗi và dù người ta có được tự do sống trong xác thịt này và làm những sự họ muốn thì trong lẽ thật, họ đã và đang bị cầm buộc bởi quyền lực của sự tội và sự chết, rồi sự cuối cùng của người ta là sự hư mất đời đời, trong khi đó, linh hồn của loài người là thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời hằng sống và loài người hết thảy là con trai của Ngài.

Dân Y-sơ-ra-ên cũng như chính Môi-se đã không nhận biết được giá trị quan trọng của việc được giải cứu ra khỏi nhà nô-lệ và được tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời đó là họ sẽ nhờ quyền phép trong luật pháp công bình của Đức Chúa Trời mà sự sống của linh hồn họ sẽ được giải cứu ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, để được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng với Ngài cai trị trong cõi đời đời.

Vì Lời của Đức Chúa Trời đã không được tôn cao, không được rao giảng, nên tuyển dân của Đức Chúa Trời phải bị sự chết vây hãm và nếu Đức Giê-hô-va không đem sự giải cứu đến thì chắc dân Y-sơ-ra-ên không thể tồn tại được giữa thế gian mờ tối này.

Thi-Thiên 98:1-9: Hãy hát cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới; Vì Ngài đã làm những sự lạ lùng: Tay hữu và cánh tay thánh của Ngài đã giải cứu Ngài. Đức Giê-hô-va đã tỏ cho biết sự cứu rỗi Ngài, và lộ ra sự công bình Ngài trước mặt các nước. Ngài đã nhớ lại sự nhân từ và sự thành tín của Ngài đối cùng nhà Y-sơ-ra-ên; Các đầu đất đã thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng tôi. Hỡi cả trái đất, hãy cất tiếng reo mừng cho Đức Giê-hô-va, nức tiếng vui vẻ và hát ngợi khen! Khá dùng đàn cầm và giọng ca mà hát ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hãy lấy còi và tiếng kèn mà reo mừng trước mặt Vua, tức là Đức Giê-hô-va! Nguyên biển và muôn vật ở trong biển, thế gian cùng những người ở trong thế gian đều nổi tiếng ồn ào lên! Nguyên các sông vỗ tay, núi non cùng nhau hát vui mừng trước mặt Đức Giê-hô-va! Vì Ngài đến đặng đoán xét thế gian: Ngài sẽ lấy sự công bình mà đoán xét thế gian, dùng sự ngay thẳng mà đoán xét muôn dân.

Lời tiên tri này nói về việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để giải cứu dân của Ngài và Con một của Đức Chúa Trời được gọi là cánh tay hữu và cánh tay thánh, là bóng về Lời của Đức Chúa Trời, Đấng thánh khiết và công bình, là Đấng đã dùng Lời của Ngài để tạo nên vũ trụ và trái đất này cùng muôn vật trên đất.

Khi Chúa Jêsus thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành để cứu rỗi muôn dân, Ngài đã thấy lòng của những người đến nghe Ngài giảng đã không chú ý đến các Lời giảng của Ngài, nhưng người ta chỉ mong nhận được những sự mà Ngài sẽ làm cho họ, như chữa lành, ban bánh và làm các phép lạ mà không nhận

biết rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời và Ngài đến để làm chứng cho lễ thật và kêu gọi họ trở lại với Đức Chúa Trời để được sự sống lại và sự sống đời đời.

Ma-thi-ơ 6:25-34: **Vậy nên ta phán cùng các người rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Vả lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thể nào: chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.**

Chúa Jêsus đang phán với những người nghe Ngài giảng về sự sống nhưng người ta đã không để ý đến các Lời của Ngài. Chúa Jêsus đã cho người ta thấy những sự ban cho của Đức Chúa Trời với các tạo vật của Ngài mà ngay cả vua Sa-lô-môn không có thể sử dụng sự giàu có, sang trọng người có để tạo cho mình giống được như vậy và Ngài đã phán với người ta rằng: **Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.**

Chữ mà bản Kinh-thánh tiếng Việt dịch là **ít đức tin** trong câu 30 trên, thì trong nguyên bản tiếng Hy-lạp là chữ **ὀλιγόπιστος**- **oligopistos**, số 3640 có nghĩa là: **Sự hoài nghi, sự ngờ vực, thiếu sự tin cậy.**

Thế gian đã bị phán xét bởi người ta đã không sử dụng những khả năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người để nhận biết công việc của Ngài và đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời cũng vậy, dù Lời của Đức Chúa Trời đã ghi chép xuống rất rõ ràng về muôn vật mà loài người có thể nhìn thấy được cũng như cảm nhận được, đều do Đức Chúa Trời tạo dựng nên bằng Lời của Ngài, là Lời ban sự sống cho muôn vật và nâng đỡ muôn vật. Đức Chúa Trời đã ban Lời của Ngài cho loài người, để loài người sẽ nhờ sự làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà được sự giải cứu, giải phóng, giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Đức Chúa Trời đã phải nổi cơn giận của Ngài trên thế gian này và ngay cả trên tuyển dân của Ngài vì người ta đã nghi ngờ và không tin cậy Lời của Đức Chúa Trời, nhưng lại tin vào khả năng hay chết của xác thịt mình cùng những sự hư không mà người ta tự tạo nên hoặc tưởng tượng ra.

Rô-ma 1:18-25: **Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bắt hiệp lễ thật. Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, vì họ dầu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lễ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc**

loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! A-men.

Trong mạng lệnh mà chúng ta đang học hôm nay, Chúa Jêsus không nói những sự mà người ta đã lo tìm kiếm cho sự sống của xác thịt mình đó là vô ích, nhưng Ngài đã chỉ cho người ta thấy những sự đó sẽ thật sự là vô ích nếu người ta không tìm được cho mình **những điều** mà Đức Chúa Trời đã sẵn ban cho họ, đó là Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Ngài.

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa.**

Nước Đức Chúa Trời - the kingdom^{G932} of God^{G2316}, trong tiếng Hy-lạp là chữ βασιλεία- basileia, số 932 có nghĩa là: *Nền tảng của quyền phép (căn cứ, cơ sở, sự thành lập, sự thiết lập), sự cai trị (chủ quyền tối cao) Hoàng gia của Vua (quyền hành, địa vị nhà vua);*

Khi nói đến sự tìm kiếm, là nói đến điều mà người ta đã đánh mất (tức là những sự mà người ta đã từng có), nhưng có thể thấy và lấy lại được (nếu người ta tìm kiếm).

Khi A-đam mới được Đức Chúa Trời tạo dựng nên, người đã được Đức Chúa Trời ban phước cho và ban cho người quyền quản trị các công việc do tay Đức Chúa Trời tạo dựng nên trên đất này và người được thông công với Đức Chúa Trời mặt đối mặt tại nơi vườn Ê-đen, nghĩa là A-đam đã ở trong vương quốc của Đức Chúa Trời, tức là ở trong Nước Đức Chúa Trời.

Tội lỗi của A-đam đã khiến cho chính người và hết thảy loài người bị mất quyền ở trong Nước Đức Chúa Trời. Nếu loài người không được ở trong Nước Đức Chúa Trời, thì loài người không thể thắng được ma quỷ, bởi vì loài người xác thịt không thể nhìn thấy ma quỷ.

Để có thể thấy được và vào được Nước Đức Chúa Trời, thì loài người phải trả một giá, đó là làm cho chết bản ngã của xác thịt hay chết của mình và sự chết này cũng có nghĩa là tất cả những sự cám dỗ sẽ trở nên vô nghĩa trước xác thịt của loài người, dù thân thể xác thịt của người ấy đang sống và làm việc bình thường trên đất này, giống như một người chết sẽ không bị ảnh hưởng bởi bất kỳ một sự cám dỗ nào vậy.

Làm thế nào để một người đang sống, hành động và làm việc trong thân thể xác thịt của mình mà lại có thể thắng được hết thảy mọi sự cám dỗ của ma quỷ, khi mà khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã ở trong xác thịt của người ấy?

Câu trả lời: *Sẽ không có một người nào có thể dùng trí khôn hay sức lực của mình mà có thể làm được điều này, bởi vì xác thịt của người ta là bất toàn và hay chết.*

Vậy thì ai sẽ được cứu rỗi khỏi thân thể xác thịt hay chết này để có thể thấy được và vào được Nước Đức Chúa Trời?

Câu trả lời do chính Đức Chúa Jêsus Christ cung cấp cho chúng ta: **Sự chi người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được.** (Lu-ca 18:27b)

Đức Chúa Trời làm sự cứu rỗi này như thế nào?

Ê-sai 59:1-16: Nầy, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa. Vì tay các người đã ô ước bởi máu, ngón tay các người đã ô ước bởi tội ác; môi các người nói dối, lưỡi các người lằm bằm sự xấu xa. Trong các người chẳng có ai lấy lẽ công bình mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà đối nại. Hết thảy đều cậy sự hư không, nói lời dối trá, cứu mang điều ác và để ra tội trọng. Họ áp trứng hổ mang và dẹt màng nhện; ai ăn những trứng đó sẽ chết và nếu một cái trứng giập ra, sẽ nở thành rắn lục. Những màng họ không dùng làm áo được, không thể mặc được hàng họ đã dẹt ra; công việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những việc hung tàn. Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ. Họ không biết đường bình an, trong đường họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những lối quanh queo: ai đi trong đó thì chẳng biết sự bình an! Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta, sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta. Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm đây nầy, trông mong sự sáng láng, mà đi trong u ám. Chúng ta đi dọc theo tường như người mù; rờ rẫm như người không có mắt; đứng trưa mà vấp chân như chạng vạng; giữa những kẻ mạnh mẽ mà mình như người chết. Chúng ta cứ rên siết như con gấu, và rầm rì như chim bồ câu;

trông sự công bình, mà nó không đến, đợi sự cứu rỗi, mà nó cách xa! Phải, sự phạm phép chúng tôi đã thêm nhiều trước mặt Ngài, tội lỗi chúng tôi làm chứng nghịch cùng chúng tôi. Vì sự phạm phép chúng tôi ở cùng chúng tôi, và chúng tôi biết sự gian ác mình. Chúng tôi đã bặt nghịch, chối Đức Giê-hô-va, và trở lòng chẳng theo Đức Chúa Trời mình. Chúng tôi nói sự bạo ngược và phản loạn, cứu mang những lời giả dối trong lòng và nói ra! Cho nên sự công bình trở lui lại, sự nhân nghĩa đứng xa; vì lẽ thật vấp ngã giữa đường phố, và sự ngay thẳng chẳng được vào. Lẽ thật đã không còn, ai lánh điều dữ thì phải cướp bắt. Đức Giê-hô-va thấy không có sự công bình thì chẳng đẹp lòng, thấy không có người, chẳng ai cầu thay, thì lấy làm lạ lùng. Ngài bèn dùng chính cánh tay mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình mà nâng đỡ.

Đức Chúa Trời đã dùng cánh tay hữu của Ngài, là Lời không bao giờ thay đổi, không bao giờ qua đi, là Con một rất yêu dấu của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ để thi hành sự cứu rỗi loài người lại cho Ngài.

Sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời được thi hành trong sự công bình và quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, đó là hễ ai tin Con một của Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ nhận được sự cứu rỗi và được vào trong Nước của Con rất yêu dấu của Đức Chúa Trời.

Cô-lô-se 1:12-20: **Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chúng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.**

Ngay từ lúc ban đầu, Đức Chúa Trời đã làm xong tất cả mọi sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời cho muôn vật trên trái đất này. Ví dụ: Con chim không thể tự khiến nó bay được, nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho nó đôi cánh cùng khả năng bay. Cây cối không thể tự tạo cho mình bộ rễ và mọc lên được, nhưng Đức Chúa Trời đã tạo nên cho chúng bộ rễ cùng ban khả năng làm công việc cực kỳ tinh vi, hơn tất cả mọi thứ máy móc tối tân nhất của loài người ngày nay, đó là bộ rễ đó có thể phân hoá các chất mà chúng tiếp xúc để biến các chất đó thành năng lượng nuôi sống cây và Đức Chúa Trời cũng ban cho thân cây, cành của cây có thể vận chuyển và chuyển hoá các chất đến từ bộ rễ để biến các chất đó thành hoa, trái. Đức Chúa Trời cũng ban cho lá của cây có thể tiếp nhận ánh sáng từ các nguồn sáng do Đức Chúa Trời tạo nên trong vũ trụ này để biến năng lượng ánh sáng thành các chất cần thiết cho sự sống của cây. Tất cả những sự đó đều thuộc về Nước Đức Chúa Trời, vì thế cho nên loài người xác thịt không thể nào hiểu được những công việc của Đức Chúa Trời (*dù người ta có cố gắng đến đâu cũng không thể hiểu được*).

Truyền đạo 8:16-17: **Khi ta chuyên lòng để học biết sự khôn ngoan, để hiểu mọi việc làm ra trên đất, thì ta thấy có người ngày và đêm không cho mắt ngủ, cũng thấy mọi công việc của Đức Chúa Trời, và hiểu biết người ta không thể dò được mọi việc làm ra dưới mặt trời, dầu chịu cực nhọc ngần nào chẳng tìm biết, cũng chẳng tìm được; và dầu cho người khôn ngoan tưởng rằng sẽ chắc biết, thì cũng chẳng tìm được.**

Nếu loài người không vào được Nước Đức Chúa Trời, thì người ta cũng không thể nào hiểu được sự công bình của Đức Chúa Trời, tức là sự cai trị hoàn hảo, mẫu nhiệm của Đức Chúa Trời đối với sự sống của muôn vật. Loài người nhận biết cần có sự công bằng, chẳng hạn như *thuận mua vừa bán, tiền công xứng đáng với công lao bỏ ra, giá trị của vật chất trong sự mua bán phải sòng phẳng theo giá thị trường cách hợp lý*.

Thế nhưng trong Nước Đức Chúa Trời thì trí khôn của loài người không thể nào hiểu được công việc công bình của Đức Chúa Trời, vì loài người đã sống theo khả năng phân biệt điều thiện và điều ác và theo

khả năng hiểu biết hạn chế của xác thịt nên khi người ta thấy Đức Chúa Trời khiến mưa, nắng, gió, bão, thủy triều lên xuống, mùa hạ, mùa đông mỗi nơi có khác nhau cùng với muôn loài vạn vật sống, phát triển, rồi chết không theo ý muốn của họ, thì người ta lăm bằm và cho những điều đó là không tốt, không hay...

Chúng ta có thể nhìn vào một câu Kinh-thánh và suy gẫm xem sự công bình của Đức Chúa Trời mẫu nhiệm như thế nào: **Hãy liệng bánh người nơi mặt nước, vì khỏi lâu ngày người sẽ tìm nó lại.** (Truyền đạo 11:1). Trong Nước Đức Chúa Trời không có sự hư mất, nhưng là sự phân phối, lưu chuyển quay vòng theo sự khôn ngoan và mưu luận của Đức Chúa Trời. Bánh rơi xuống nước sẽ tan ra trong nước hoặc sẽ thành lương thực cho các loài cá, tôm, cua, các vật phù du rồi các chất thải ra từ các loài vật đã tiêu thụ bánh đó cũng sẽ tan ra trong nước thành chất dinh dưỡng hữu cơ cho các loài tảo, rong rêu và các tạo vật đó lại trở thành lương thực cho các sinh vật khác nữa... sự phản ứng dây chuyền này không kết thúc mà cứ tiếp diễn và cho đến một lúc nào đó trong sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời, thì người đã liệng bánh xuống nước đó sẽ được hưởng lại công dụng do bánh mà người ấy đã liệng khi trước đó tạo ra, như cá, tôm, cua... Lúc đó người ấy chắc chắn không hề biết mình đã **tìm** bánh (nó) đó lại cho mình và người ấy chắc không nhận biết điều đó chính là sự công bình của Đức Chúa Trời.

Nước Đức Chúa Trời là nền tảng căn bản cho tất cả mọi sự xây dựng, mọi sự phát triển vậy. Người ta có thể nhìn thấy một cây xanh tươi có nhiều trái và nhận biết cây đó đang sống cách mạnh mẽ, nhưng người ta không nhìn thấy được những sự khiến cho cây đó sống, xanh tươi và sanh ra nhiều trái.

Chúa Jêsus phán ví dụ về Nước Thiên đàng (tức là Nước Đức Chúa Trời) như sau:

Mác 4:26-29: Ngài lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như một người vãi giống xuống đất; người ngủ hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nảy chồi mọc lên, mà người không biết thế nào. Vì đất tự sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông, đoạn bông kết thành hạt. Khi hạt đã chín, người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đến.

Trái đất cung cấp mọi sự cho muôn vật trên đất này, nhưng người ta không thể biết muôn vật trên đất này sẽ nhận lãnh được các chất dinh dưỡng có thể khiến chúng được nuôi sống từ đất như thế nào. Sự hiểu biết này không đến từ trí khôn của xác thịt loài người hay chết, nhưng đến từ Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời cũng không giấu điều này với loài người, tức là loài được tạo nên bằng hơi thở và theo ảnh tượng của Ngài.

Giăng 3:3-8: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Để loài người (tức là tâm linh loài người, được tạo nên bởi hơi thở và theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời) có thể sanh lại (sống lại - hay còn được gọi là tái sanh - sanh lần thứ hai) thì loài người chúng ta (là loài đang sống trong thân thể hay chết trong tội lỗi) phải nhờ đến **nước** của Đức Chúa Trời, tức là **nước hằng sống** và bằng **quyền phép của Đức Thánh-Linh** (Thần của Đức Chúa Trời hay còn được gọi là Thánh-Linh của Đấng Christ).

Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời là hai điều quan trọng nhất, thiết yếu nhất và trước hết trong mọi sự mà loài người cần phải hiểu biết và nhận lãnh được cho mình, vì hai điều này chính là sự sống của loài người.

Chữ **sự công bình** được chép trong Ma-thi-ơ 6:33 đó là chữ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ- dikaiosune, số 1343 ra từ chữ Δίκη- dike, số 1349 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Tính công bằng, vô tư (về bản tánh, hành động), Sự chứng minh là đúng, sự bào chữa, biện hộ, Lý lẽ bào chữa; Điều đúng, Quyền lợi; Công lý, Nguồn gốc cơ bản, Nguyên tắc cơ bản;**

Sự công bình này là sự công bình của Đức Chúa Trời, Đấng Chủ tể muôn loài, muôn vật, cả không gian và thời gian.

Nếu loài người không có sự hiểu biết về sự công bình của Đức Chúa Trời, thì người ta sẽ chống lại, nghịch lại và không vâng phục, không làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời và như vậy, người ta sẽ bị huỷ diệt vì đã chống lại Đấng đã tạo nên và ban sự sống cho mình.

Trong tất cả các quốc gia trên trái đất này đều có luật pháp riêng cho mình và mỗi người dân của nước ấy phải hiểu biết luật pháp của quốc gia mình và người ta phải tôn trọng luật pháp đó. Bất luận người nào vi phạm luật pháp của quốc gia mình thuộc về thì người đó sẽ bị luật pháp trừng phạt và đó là sự công bằng theo quy định, nguyên tắc của quốc gia đó.

Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời luôn liên quan với nhau không thể tách rời, như chính phủ của một nước phải có hiến pháp và luật pháp để cai trị quốc gia mình vậy.

Sự công bình của Đức Chúa Trời được dùng để cai trị cả hai lĩnh vực thuộc thể và thuộc linh, còn Nước Đức Chúa Trời thì cai trị trong cõi thuộc linh nhưng ảnh hưởng trực tiếp tới sự sống thuộc thể của muôn vật trên trái đất này.

Chúng ta có thể thấy mối liên quan mật thiết giữa Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Đức Chúa Trời được thể hiện qua luật pháp của Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nầy là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặt cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đừng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đẳng đầu, chớ chẳng phải đẳng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.

Khi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời và họ làm theo trong thuộc thể, thì những sự mà loài người không thể cai trị, không thể biết đến những sự đó sẽ làm việc như thế nào như mưa, gió, nắng, sự sanh trưởng của động, thực vật, sự thành công, sự phước hạnh, sự tôn trọng, sự đẹp đẽ... là điều mà loài người không thể biết được những sự đó sẽ được tạo ra như thế nào và làm thế nào mà lại có thể xảy ra được. Người ta không thể biết được vì những sự đó thuộc về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, vì chính Đức Chúa Trời đã phán rằng Ngài sẽ làm những sự đó, tức là sự báo trả công việc do tay người ta làm ra theo luật pháp mà họ đã nhận được từ Đức Chúa Trời.

Thế gian luôn cho rằng những sự thuận lợi mà người ta nhận được đó là sự may mắn và như vậy là người ta đã không nhận biết quyền tể trị của Đức Chúa Trời, là Đấng đã dùng sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài để cai trị muôn vật, điều đó có nghĩa là loài người xác thịt đã không có sự công bình ở trong mình.

Khi loài người hưởng được sự hiểu biết về sự công bình của Đức Chúa Trời, người ta sẽ tôn trọng và kính sợ Đức Chúa Trời, vì nhờ sự hiểu biết về sự công bình của Đức Chúa Trời mà người ta có đức tin vào

tất cả mọi sự xảy ra chung quanh mình, qua đó mà người ta tôn trọng luật pháp công bình của Đức Chúa Trời.

Nếu tâm linh của một người chưa được tái sinh, thì người đó vẫn dùng trí khôn của xác thịt mình mà hiểu sự công bình của Đức Chúa Trời theo đường lối của xác thịt và không thể nào đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề diệt.

Dân Y-sơ-ra-ên đã dùng ý tưởng của xác thịt để nhìn vào sự cai trị của Đức Chúa Trời nên người ta đã lầm bầm, oán trách Đức Chúa Trời và không tin vào quyền phép cùng sự thành tín của Ngài và vì cố đó mà họ đã ngã chết nơi đồng và những người đã vào nhận lấy xứ Ca-na-an cũng thất bại vì họ không thể làm trọn được luật pháp của Đức Chúa Trời.

Cho đến tận ngày nay, rất nhiều người tin Chúa cũng vẫn sử dụng trí khôn của xác thịt để nhận biết đường lối của Đức Chúa Trời vì thế cho nên họ đã hiểu bốn tánh, tình yêu thương của Đức Chúa Trời theo cách của họ, nên dù miệng họ vẫn gọi Đức Chúa Jêsus là Chúa, nhưng lại không làm theo Lời của Ngài, vì thế cho nên Chúa Jêsus đã từng phán rằng: **Sao các người gọi ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo lời ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.** (Lu-ca 6:46-49).

Chúa Jêsus đã phán: **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.** (Ma-thi-ơ 6:33-34)

Khi Chúa Jêsus phán các Lời này, Ngài đang tỏ ra cho những người nghe Ngài biết rằng, hãy có đức tin (*sự tin cậy*) vào Đức Chúa Trời và tin vào chính Ngài, Con một của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là Cha của loài người và Ngài đã sai Con một của Ngài đến thế gian này để kêu gọi các con của Ngài trở lại với Ngài để được sự sống lại và sự sống đời đời.

Đức Chúa Jêsus đã kêu gọi loài người trở lại với Đức Chúa Trời, Đấng ban sự sống cho muôn vật và cai trị muôn vật. Chúa Jêsus đã dùng các ví dụ về việc Đức Chúa Trời tạo nên muôn vật và chăm sóc muôn vật như cây cỏ, chim chóc, là những loài không thể so sánh với loài người, là loài được Đức Chúa Trời tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, để thay Ngài quản trị muôn vật do tay Chúa tạo nên. Chúa Jêsus muốn loài người hãy nhìn vào công việc của Đức Chúa Trời mà nhận biết sự thành tín và tốt lành của Ngài.

Cũng như khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên hãy chọn sự sống hầu cho họ và dòng dõi của họ được sống (*sự sống được phục hồi, sự sống thành công, sự sống mạnh mẽ, sự sống phước hạnh, sự sống đời đời*), thì Chúa Jêsus cũng phán với hết thảy những ai nghe Lời Ngài **hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa**, dù vẫn tự dường như không giống, nhưng ý nghĩa của Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời cũng thuộc về sự sống mà những người Y-sơ-ra-ên thật phải có, vì nếu ai không có hai điều này thì người ấy không phải là Y-sơ-ra-ên trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Tại sao Chúa Jêsus lại phán rằng: **hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa?** Có phải chỉ khi nào người ta tìm kiếm nước Đức Chúa

Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời mới cho những điều mà người ta có cần chăng?

Trong thực tế, rất nhiều người vô tín trong thế gian vẫn sử dụng trí khôn của xác thịt mình để xây dựng cơ nghiệp và đã có rất nhiều kẻ được giàu có, sang trọng, vậy thì sự **cho thêm** mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây có ý nghĩa như thế nào cho những người tin Ngài?

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 33 như sau: **But seek^{G2212} ye first^{G4412} the kingdom^{G932} of God^{G2316}, and his righteousness^{G1343}; and all^{G3956} these^{G5023} things shall be added^{G4369} unto you.**

Có nghĩa là: *Những trước hết hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì hết thảy những điều này sẽ được gia thêm cho các người.*

Sứ đồ Ma-thi-ơ đã chép chính xác những gì ông đã được nghe trực tiếp Chúa Jêsus giảng và trong Lời phán này, Chúa Jêsus không phán rằng: *Nếu người ta tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho thêm những điều mà người ta đang tìm kiếm cho xác thịt mình!*

Nhưng Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: *Những trước hết trong mọi sự mà các người đang tìm kiếm cho sự sống của xác thịt mình đó, thì hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và Sự công bình của Ngài, hầu cho các người sẽ nhận được các điều ấy. Bấy giờ, khi mà các người đã nhận được Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Đức Chúa Trời rồi, thì các người sẽ tìm kiếm những sự mà các người có cần cho xác thịt mình trong sự khôn ngoan mà các người đã nhận được qua Nước Đức Chúa Trời.*

Loài người trong thế gian này luôn lo lắng cho sự sống của xác thịt mình và công việc đầu tiên mà người ta tìm kiếm đó là lương thực, đồ ăn cho xác thịt mình, vì nếu thân thể xác thịt bị đói thì người ta sẽ không có sức để làm việc, xây dựng, bảo vệ mình và theo cách nghĩ của loài người thì điều đó là hợp lý, nhưng ý tưởng đó là không đến từ Đức Chúa Trời, nhưng đến từ ma quỷ, vì chúng không bao giờ muốn loài người nhận biết có Đức Chúa Trời, là Đấng ban sự sống cho muôn vật, trong muôn vật đó có loài người.

Ngay từ lúc ban đầu, trước ngày mà loài người cùng các loài thú vật được tạo nên, thì Đức Chúa Trời đã sắm sẵn mọi thứ đồ ăn cho loài người cũng như cho các thú vật rồi, ấy là vì Đức Chúa Trời là Cha, là Chúa của loài người và muôn vật.

Chúa Jêsus đã phán rằng: **Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Và lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thể nào: chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi.**

Thi-Thiên 145:1-21: **Hỡi Vua, là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ tôn cao Ngài, chúc tụng danh Ngài đến đời đời vô cùng. Hằng ngày tôi sẽ chúc tụng Chúa. Ngợi khen danh Chúa đến đời đời vô cùng. Đức Giê-hô-va là lớn và đáng ngợi khen thay; Sự cao cả Ngài không thể dò xét được. Dòng dõi này sẽ ca tụng công việc Chúa cho dòng dõi kia, và rao truyền việc quyền năng của Chúa. Tôi sẽ suy gẫm về sự tôn vinh oai nghi rực rỡ của Chúa, và về công việc lạ lùng của Ngài. Người ta sẽ nói ra sự năng lực về việc đáng kinh của Chúa; Còn tôi sẽ rao truyền sự cao cả của Chúa. Người ta sẽ truyền ra kỷ niệm về sự nhân từ lớn của Chúa, và hát lớn lên sự công bình Chúa. Đức Giê-hô-va hay làm ơn, có lòng thương xót, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ. Đức Giê-hô-va làm lành cho muôn người, Sự từ bi Ngài giáng trên các vật Ngài làm nên. Hỡi Đức Giê-hô-va, các công việc Ngài sẽ ngợi khen Ngài; Những người thánh Ngài cũng sẽ chúc tụng Ngài. Họ sẽ nói về sự vinh hiển nước Chúa, thuật lại quyền năng của Chúa. Đặt tỏ ra cho con loài người biết việc quyền năng của Chúa, và sự vinh hiển oai nghi của nước Ngài. Nước Chúa là nước có đời đời, quyền cai trị của Chúa còn đến muôn đời. Đức Giê-hô-va nâng đỡ mọi người sa ngã, và sửa ngay lại mọi người cong khom. Con mắt muôn**

vật đều ngửa trông Chúa, Chúa ban cho chúng đồ ăn tùy theo thì. Chúa xòe tay ra, làm cho thỏa nguyện mọi loài sống. Đức Giê-hô-va là công bình trong mọi đường Ngài, hay làm ơn trong mọi công việc Ngài. Đức Giê-hô-va ở gần mọi người cầu khẩn Ngài. Tức ở gần mọi người có lòng thành thực cầu khẩn Ngài. Ngài làm thỏa nguyện mọi người kính sợ Ngài; Cũng nghe tiếng kêu cầu của họ, và giải cứu cho. Đức Giê-hô-va bảo hộ những kẻ yêu mến Ngài, song hủy diệt những kẻ ác. Miệng tôi sẽ đồn ra sự ngợi khen Đức Giê-hô-va; Nguyện cả loài xác thịt chúc tụng danh thánh của Ngài, cho đến đời đời vô cùng.

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Điều đó có nghĩa là loài người từ lúc ban đầu đã sở hữu những sự đó cho mình, vì chính Đức Chúa Trời đã ban phước cho A-đam và ban cho người quyền phép để quản trị muôn vật do tay Chúa dựng nên trên đất này, y như Ngài đã phán.

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh để dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 26 như sau: **And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.** Nghĩa là: *Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy tạo nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ đầy đủ quyền phép (quyền thế, quyền chi phối, quyền thống trị, quyền chinh phục, quyền bắt phục, quyền nô dịch hoá, ưu thế vượt trội) trên tất cả loài cá biển cùng các loài chim trời cùng các loài súc vật và trên khắp cả đất cùng trên hết thảy các loài bò sát hay bò trên mặt đất.*

Hết thảy các quyền phép mà A-đam đã nhận được từ Đức Chúa Trời đó là thuộc về Nước Đức Chúa Trời và A-đam đã ở trong Sự Công Bình của Đức Chúa Trời.

Tội lỗi mà A-đam đã phạm đó chính là nguyên nhân khiến loài người bị mất quyền kế tự Đức Chúa Trời và vì cố đó mà loài người không thể thắng được những sự cám dỗ của ma quỷ và không thể thắng được quyền lực của sự tội và sự chết. Nhưng Đức Chúa Trời đã vì sự yêu thương Ngài mà ban sự cứu rỗi cho loài người, là ban cho những người nào nghe đến Danh Của Đức Chúa Jêsus Christ mà tin Ngài, như đã chép trong Giăng 3:16-18: **Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời.**

Đức Chúa Jêsus đã kêu gọi người ta hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Ngài và nơi mà người ta phải tìm kiếm những sự đó là đang ở ngay trước mặt họ, đó chính Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời.

Giăng 6:27: **Hãy làm việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các người; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình.** Chữ **làm việc** được chép trong câu này là nói về công việc mà người ta cần phải làm trước hết, đó là tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Đức Chúa Trời.

Chữ **ấn tín** đó là nói về những sự mâu nhiệm, là các lễ thật đã được giấu kín, được niêm phong cho đến kỳ đã định của Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi nhân loại, được thi hành qua Con một của Đức Chúa Trời.

Công vụ các sứ đồ 3:19-23: Vậy, các người hãy ăn năn và trở lại, đặt cho tội lỗi mình được xóa đi, hầu cho kỳ thơ thái đến từ Chúa, và Chúa sai Đấng Christ đã định cho các người, tức là Jêsus, mà trời phải rước về cho đến kỳ muôn vật đổi mới, là kỳ mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri. Môi-se có nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dấy lên trong anh em các người một Đấng tiên tri như ta; các người phải nghe theo mọi điều Ngài sẽ phán dặn. Hễ ai không nghe Đấng tiên tri ấy sẽ bị truất khỏi dân sự.

Những người tin và theo Đức Chúa Jêsus Christ cách bền lòng thì sẽ được hưởng Nước Đức Chúa Trời và Sự Công Bình của Ngài.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

VĂN CHÂU
